

vedno višje. Tukaj mora država poseči vmes ter ustanoviti lastno tovarno za galico. Eno tovarno za galico vlada že ima, pa ker se je premalo proizvajala komaj za Tirolsko zadostuje; kajti tam tudi sadno drevje temeljito škropijo.

V obrambo naših vin se je letos sklenila nova postava in predlansko leto na laško vino večja colnina. Vlada si prizadeva domačemu vinorejcu pomagati.

Zadnja leta se je več nas kmete zadevajočih postav preuredilo, pa žalibog naši poslanci so skrbeli premalo za kmečke koristi. Leta 1901 se je spremenila postava v prenosu premičnin in malih posestev. Pa le tisti do 5000 K cenilne vrednosti imajo olajšave. Ko bi se venkar moralo ozirati na srednja posestva do 10.000 K vrednosti ali na celi stan sploh, kajti grozno težko breme je davek desetlet. O tem bi se dalo pisati veliko, pa tukaj ni umestno in potrebna navodila naj oskrbi svoj čas slov. kmečka zveza svojim poslancem. Poslanci bodo morali skupno in enotno postopati ter v državnem in deželnem zboru, odločno zahtevati naše pravice. V zadnjih 10. letih se je vsem stanovom od države zdatno pomagalo, kmet je pa osodi prepušen, in ni čuda, da se kmečko prebivalstvo izseljuje in kmečki stan vedno bolj hira.

Mnogo prememb bo treba glede šolstva, kmečkih in strokovnih šol, obrti in za novo uravnavo davkov se bodo morale takoj začeti delati priprave. Vsak, kdor hoče biti dober državljan, mora delati za obrambo in blagor kmečkega stanu; kajti če bo kmet izobražen in gmotno dobro stal, bodo srečne družine, občine, okraj, dežela in država. Res toliko rodoljubov dela in dela, žrtvuje vse kar premore, pa kmečkemu stanu nič ne pomaga, ker ni združen, ker se pusti begati in sčuvati od ljudi, ki imajo vedno na jeziku, da so njegovi prijatelji, v resnici so pa njegovi stanovski in verski sovražniki.

Politični ogled.

— **Deželni zbor štajerski** je začel svoje zasedanje dne 25. t. m. Trajalo bo baje do Velike noči. V prvi seji je odgovoril deželni odbornik dr. Link na interpelacijo slovenskega poslanca dr. Jančkoviča zaradi gradbe železnice Rogatec-Brežice. Rekel je, da se bodo tehnične priprave izvršile le na stroške kake družbe in da bo isto deželna vlada že podpirala. Tudi ni misliti na zgradbo železnice, če ne bo država precejšnje svoto prispevala. — Poslanec Robič je predlagal zvišanje učiteljskih plač s tem, da se vsa učiteljska mesta postavijo v II. plačilni razred.

— **Slovenska ljudska stranka** na Kranjskem prireja po celi deželi shode zaradi prihodnjih državnozbornih volitev.

— **Tržaški Slovenci** so priredili minolo nedeljo v okolici Trsta dva velika shoda, na katerih so ugovarjali proti krivičnemu volinemu načrtu za mestni svet in tržaški deželni zbor.

— **Novi državni zbor** bo baje sklican dne 18. junija t. l.

— **Spremembe v avstrijskem ministru?** Dunajski listi pišejo, da krožijo že nekoliko dni se nove govornice o bližnji spremembi v ministru. Odstopijo baje minister za notranje stvari Bienenrth, minister za poljedelstvo grof Auersperg in minister za pravosodje dr. Klein. Bienenrth je baje namenjen za namestnika v Nižji Avstriji, Auersperg za poslane namestnik na Tirolskem, dr. Klein predsednik najvišjega sodišča. Ministra za notranje stvari in poljedelstvo postanejo dva poslanca, en član gosposke zbornice postane pa minister za pravosodje.

„Oče, moj oče, vi tukaj!“ skoči po koncu in objema prišleca, kojega vilo lice goreče poljubuje.

Častniki so postali hitro trezni in obmolknivši so vstali ter gledali nenavaden prizor; nekateri so se smejali, drugi pa so bili ginjeni. Polkovnik orjak, ki je tu plakal liki otrok in objemal starega, revnega duhovnika, ni bil navaden človek, pri njem je bilo vse zanimivo in značilno.

„Gospodje“, spregovori naposled polkovnik, „predstavljam vam svojega rednika, ali mu daste prostor v svoji sredi?“ in prime ga za roko ter ga pelje ustavljačega se k mizi.

„Eh, molči, dečko“, šepeta, „vsaj moram z jutranjim vlakom ob tretji uri se odpeljati.“

„Naš vjetnik ste, gospod župnik“, kličejo častniki skupno, „nam se gre tudi za to, da pozabite nesposobne besede, koje ste slišali, ko ste k nam vstopili, ali nam bodete odpustili?“

Duhoven se nasmeje. „Z veseljem, ljuba deca, vsaj ste se večinoma mladi, in vino je dobro; še poprej vas moram prositi jaz, da oprostite tujcu, ker vas je motil. Ali glejte, grem v Pariz in vaše mesto je ob tem potu. Kako naj bi tedaj šel naprej, ne da bi se ustavil in pogledal nekdanjega gojenca?“

Družba se je zopet usedla, in hočeš nočeš, usedel se je tudi novi gost. Polkovnik mu je stregel pri mizi kakor najskrbnejša mati, i glas je donel prav mehko kot bi bil materin, kadar mu je kaj govoril.

„V Pariz se peljete, oče, tako stari in v takem hudourji?“ vpraša nemiren.

„I vsaj veš, naša stara cerkev! Cerkevica se sicer še drži, a znotraj je, Bog pomagaj! Ni ga dneva, da ne bi padal omet na glave mojih fara-

— **Osredotočenje naših vojaških sil ob italijanski meji.** V Gorico pride poveljstvo 56. infanterijske brigade in brambovski pehotni polk št. 27 iz Ljubljane. Posadki dobiva v kratkem tudi Kobarid in Breginj. Če vzamemo v poštev, da je vojaštvo nastanjeno že v Tolminu, Kanalu, Tržiču in Cervinjanu, je zavarovana že cela soška dolina. Baje se zgradi v Brdih na sv. Genderci trdnjava. To osredotočenje je potrebno zaradi tega, ker Italija vedno bolj pomnožuje svoje obmejne alpinske čete. Še sedaj ni doseženo ravnotežje med našo in italijansko močjo na meji. Izvršilo se je pa to sledeče: VI. armadni zbor v Bologni je izpremenjen v obmejni zbor, alpinske bataljone v Borgo san Damazzo, Pinerolo in Aosta ob francoski meji so premestili na avstrijsko, lansko leto so pa premestili na našo mejo celi I. alpski polk, ki je preje bil v garniziji v Mondoviju nasproti Francoski. Sedaj stoji 36 avstrijskim obmejnim stotnijam nasproti 54 italijanskih alpskih stotnij. Vrhtega pa je vsaka italijanska stotnja za 35 mož in 5 mul močnejša kot naša.

— **Zborovanje ogrskih katolikov** bo letos v Libinju, kjer bo istočasno tudi deželna razstava.

— **Na Ogrskem** so razkrili nove lumparije. Dokazalo se je namreč, da je vlada z visokimi denarnimi zneski (celo po 100.000 K) podkupovala časnike, da so delali za njo reklamo. Tudi drugim osebam, ki so „delale“ za njo, je izplačala večje svote. Take reči se dogajajo v deželi, kjer vlada židovstvo in cvete prostozidarstvo.

— **Iz Makedonije.** Med voditelji makedonske ustaje je nastal v poslednjem času razpor; a ne morda iz načelnih nasprotstev, ampak zgolj zaradi osebnostij. Ta nesloga onemogočuje začetek skupne in splošne ustaje in tako bo nemara tudi letošnja spomlad, ko ima izbruhniti v Makedoniji prorokovani ogenj, mirna kakor lanska.

— **Poljaki na Nemškem.** V pruskem deželnem zboru je govoril Poljak dr. Migerski proti krivičnemu postopanju nemških sodnikov, ki obsojajo Poljake, ki ne znajo pred sodnijo nemški govoriti. — Pri volitvi v državni zbor nemški v vreškenskem okraju je izvoljen poljski poslanec, tako da jih sedaj imajo Poljaki 21.

— **V Maroku** v Afriki se vedno ni miru, ker še niso mogli ujeti glasovitega roparja Rais-Uli. K njemu so sedaj prestopila najboljevitnejša plemena v državi Beni-Ari, Beni-Dri in Beni-Gorleti. Bržkone ne bo prej miru, da ne bodo posegle vmes evropske velevlasti.

Razne novice.

* **Narodni svet za Štajersko.** Na zaupnem shodu dne 7. februarja v Mariboru izvoljeni gg. dr. Hrašovec, dr. Korošec in dr. Kukovec so se dne 21. februarja zedinili na pravila ter določili po naročilu istega shoda sedmerico članov za spodnještajerski „Narodni svet“.

* **Sejmi v marcu:** 1. na Planini in v Cirkovcah; sredpostno sredo v Vitanju; vs oboto po sredpostu v Celju; 3. na Vrskem in v Gornji Ponkvi; ponedeljek po sredpostni nedelji v Lembergu; 8. na Pilstanju; 10. v St. Jurju ob Taboru za živino, v Kapeli pri Brežicah, v Spod. Polskavi, v Dobu pri Hrastrniku in v Kostrivnici; sv. Gregorja dan v St. Jurju ob južni želez.; 15. v Zdolah, v Soseski, Pleterje; sv. Jederti dan v Cmureku, Podčetrtku, na Rečici, v Frankolovem za živino, v Trbovljah in v Svičini; pond. ps kvat. nedelji v postu v Poljčanah; 18. na Ptujski gori, in v Vidmu; dan po sv. Jožefu pri Sv. Barbari, v St. Jerneju na Tinskem, pri sv. Barbari v Halozah; sv. Benedikta dan v Rogatecu,

nov, lesene nakite so razjedli črvi, zato se rušijo; zvoniti k maši ne smemo več, ker se zvonik podira. Sramujem se, da ima Bog tako prebivališče. Od svojih faranov ne smem zahtevati ničesar, po vojski imajo komaj najpotrebnejše, da se preživljajo. Računal sem, koliko bi bilo potreba, in spoznal sem, da je ogromna svota. Štiri tisoč frankov! Toliko denarja! Celi mesec več ne spim. Že nekoliokrat sem pisal v Pariz, a nisem dobil odgovora, in vendar bi imel rad za velikonočne praznike vsaj najnujnejše . . . Dejal sem torej sam pri sebi: Glej, gospoda v Parizu je gluha, torej, stopim k njej in govoril bom od blizu, prav glasno, dokler me ne usliši. Škof mi je dovolil. Grem včasih peš, včasih jaham in nekoliko po železnici; po železnici seveda najmanj, kajti škoda se mi zdi vsakega beliča, kojega izdam. Vidite tedaj, ljubi moji, da se mi mudi in da me ne smete zadrževati.“

Častniki se niso več smejali in marsikatero oko se je globoko ginjeno vprlo z začudenjem v duhovna, skritega junaka.

Zamišljen in bled je poslušal njegove besede polkovnik.

„Oče“, odgovori, „jutri morate ostati pri meni. Vi ste trudni, na pol mrtvi od lakote in mraza; ne bilo bi pametno, podati se na daljno pot. Kakor so vam rekli tovariši, ste naš vjetnik; pa ne bojte se“. dostavi z prijaznim glasom, „potrudimo se, da vam bode vjetništvo prijetno.“

Te polkovnikove besede so sprejeli vsi z radostnimi klci, kozarci so veselo zapeli in kosilo se je zaključilo z napičnicami na domovino, armado, polkovnika in župnika, kojega je vse tako zmedlo in

Sv. Jederti; 20. v Šmarijah pri Jelšah; 21. v Pernovu blizu Zalca in na Žigerskem vrhu pri Sevnici; sv. Ruperta dan v Spodnji Kostrivnici; 4. in 6. soboto v Podsredi; Mar. Dev. 7 žalosti dan v Bistrici, v Arnužu in Ormožu; dan po Mar. Dev. 7 žalosti v Strasu; dan po Mar. oznanenju na Teharjih in v Dobovi; pond. pred cvetno nedeljo v Sevnici ob Sav.; četrtek pred cvetno nedeljo v Artičah; cvetni pond. v Marnbergu; cvetni petek v Braslovčah in v Lembergu; vel. četrtek v Jarenini, v Konjicah, na Laškem in v Rajhenburgu.

* **Tržne vesti.** Kake spremembe v cenah ni opaziti. Tudi svetovna tržišča so kazala mirno lice. Špekulanti smatrajo dolgo zimo kot neugodno za setve. Splošno pa se dosedaj ni bilo za setve toliko nevarnosti, ker je bila rastlina v jeseni krepka. Pšenica se ni spremenila. Pri rži so cene postale malo bolj krepke. Oves (e jako stalen. Istotako vztraja turšica pri cenah. Moki so cene nizke. Nasprotno so se zvišale pri otrobih. Cene za semena so visoke. Rudeča deteljica dosega dobre cene, lucerna pa se je prodajala po nizki ceni, ker je slabo seme in je prišlo v zadostni množini na trg. Travnna semena so še dosedaj brez zanimanja.

* **Zlata vredna izjava.** „Narodni list“ priuša vest, da „v vseh akademskih krogih vzbujajo veliko razočaranje“, da je na shodu Slov. Kmečke zveze v Slov. Bistrici nastopil kot govornik tudi profesor dr. Vrsto v šek. Oho, ali „akademski krogi“ torej obžalujejo, ako gredo njihovi sovražniki s kmečko stranko? Ali se kmetom ne sme nihče približati, morda da bi ga tem lažje vodili samo odvetniški koncipienti in liberalni učitelji? Ali se naj „akademiki“ morda celo sramujejo kmeta? Že prav, to si hočemo zapomniti, posebno ker so v Brežicah od liberalne strani padale enake opazke o dr. Benkoviču.

* **Dr. Benkovič — tarča liberalnih napadov.** Skoro „Narodni list“ v zadnji številki na vse druge svoje „prijatelje“ pozabi in v potu svojega obraza se trudi, „razkrinkati“ le — dr. Benkoviča. Dr. Benkovič ima strašen greh na svoji vesti, od prvega početka je navdušen pristaš Kmečke zveze in vsled tega ga liberalci sedaj „razkrinkajo“ ter lažejo o njem in zavijajo, kar se da. In ko so ga opsovali in olagali, vsklikajo ti „poštenjakoviči po dvinkih“ žalostno in otožno: „Mi g. dr. Benkoviču nismo bili nikdar nasprotni . . . kako more biti tako zaslepljen, da na enkrat tako nastopa? To ni lepo.“ — Res, g. dr. Benkovič, to ni lepo, da delate Narodni stranki toliko sitnosti in sicer kar ngenkrat. Da bi ji vsaj prej naznanili, kaj nameravate! Ne zamerite tem žalostnim možem, vsaj sedaj ne, ko vas v svojem obupu „razkrinkajo.“

* **Odkritost „Narodne stranke.“** Kako odkritosrčna je „Narodna stranka“, za to dobimo vsak dan nove dokaze. Dr. Kukovec je govoril v Skalnatih kleti nižjeg gimnazijcem (!), naj zunanje katoliško mišljenje kažejo, na tihem pa se naj pripravljajo na svoj bodoči liberalni poklic, da bodo delovali na vso moč, da se duhovniki izbacnejo iz vseh društev! To se pač pravi, zunanje naj se duhovnikom dobrikajo, ali drugače naj bodo njih največji sovražniki. Take in enake besede govori doktor (!) neizkušeni mladini? Dr. Kukovec damo dober svet, naj s svojimi „po ovinkih“ nauki mladino, posebno dijaštvo na miru pusti! Nasprotno, dijaštvo bo skrbelo, kolikor mogoče za ugled naše vere. In mnogo dijaštva je še boljšega, kakor Kukovec misli. Živelo narodno mišljenje katoliškega dijaštva. Ljubitelj katoliško mislečega dijaštva.

* **Ljudska knjižnica in dr. Korošec.** V „Domovini“ napadajo dr. Korošca, da ni hotel darovati za „Ljudsko knjižnico“ ter ga hočejo s tem označiti kot nasprotnika narodnih podjetij. Vemo, da je ustanovitelj imel blag namen, in do istega časa je dr.

ganilo, da se ni vedel zahvaliti bohrim vojakom, ki so ga toliko častili.

Bil je zares utrujen ubogi starček. Polkovnik se pa ni mogel še ločiti od svojih prijateljev. Stopili so v razsvetljeno dvorano. Tu je bilo toplo. Stale so tukaj igralne mize. Koliko zapravi na njih mnogo igralcev po nepotrebnem!

V trenutku je pregledal polkovnik te zelene mize, karte in kocke, in nova misel mu je šnila v glavo.

„Moj oče“, pravi podpirajez z ramo starega duhovnika, kateremu je drsalo po gladkih tleh, „usedite se v ta-le naslanjač in spite, kakor vam je drago. Jaz pa med tem predlagam gospodom, da se odmikajo nočoj od igralnih miz in poslušajo dogodbo, s katero hočem nadomestiti zgodbu, ki jo je obljubil pripovedovati kapitan V . . . pri kosilu.“

Burno odobravanje se je oglasilo iz ust vseh. „Proč z igro! že poslušamo, polkovnik.“

Polkovnik je posadil župnika v naslonjač in se potem vrnil med častnike. Vsi so ga tesno obkolili ter pazljivo poslušali, ko je začel pripovedovati:

„Je že štiriinpetdeset let od tega. Proti majhnemu selu v lorrainskem kraju se je bližala počasi mlada žena, nesoča na rokah komaj dveletnega otroka . . .“

„Nikar ne pripoveduj tega, molči!“ zakliče starček v naslonjaču, prizadevajoč si vstati.

„Oče, vi morate spati, tako se glasi za vas ukaz“, odgovori polkovnik in skuša starčka potolažiti. „Spite, danes sem jaz gospod.“

„Ne pripoveduj jim tega, ne“, šepeta še stari glas, ali polkovnik nadaljuje: